

[Hauge.]

Lovforslaget, men anbefale Tingets ærede Medlemmer at gaa med til det, som det her foreligger, gaa med til, at det fremmes hurtigt, og det er mit Haab, at det maa gaa den højtærede Indenrigsminister bedre med at faa dette Lovforslag fremmet, end det gik ham ved den for nylig foretagne Afstemning. Jeg kan i hvert Fald tilsige ham, at Socialdemokratiet ogsaa, naar dette Lovforslag skal gennemføres, vil være ham behjælpeligt med at faa det gennemført.

Grathwohl: Jeg maa ligesom det ærede Medlem Hr. Hauge beklage, at dette Forslag fremkommer paa et saa sent Tidspunkt, at der ikke er nogen Udsigt til, at en grundig Udvalgsbehandling kan foretages indenfor denne Samling, og skal paa mit Partis Vegne erklære, at vi ikke kan tiltræde Forslaget i den Form, hvori det her foreligger. Forslaget er jo i sin Tendens noget i Retning af det samme som de tre Forslag, vi behandlede i December, forelagte af henholdsvis det radikale Venstre og Socialdemokratiet, og der blev ogsaa den Gang nedsat Udvalg til Behandling af disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Elgaard's Udtalelser i Dag er i meget ringe Kontinuitet med de Udtalelser, han fremsatte ved den Førstebehandling, vi foretog den Gang, idet det ærede Medlem den Gang ytrede en vis Uvillie mod at gaa med til disse Forslag, men fremhævede, at man ikke desto mindre under Udvalgsbehandlingen kunde fremskaffe Oplysninger, der kunde være til stor Nytte ved Udarbejdelse af Forslag i Retning af Skattelempelser eller andre Lempelser for at fremme Byggeriet. Udvalg har ogsaa været nedsat og er det endnu, men man har ikke opnaaet at faa nogle af de Oplysninger frem, som det ærede Medlem nævnte her, og det vilde dog have været rart at faa nogle af disse Oplysninger. Forslaget har en Tendens til at lægge Skatterne over paa Grundene, hvad der fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori det hedder:

„Derimod foreslaas der ikke Fritagelse for de Skatter, der svares af Grundens Værdi, og der vil derfor ikke ved Skattelempelsernes Anvendelse ske nogen synderlig direkte Nedgang i Kommunernes Indtægter af Ejendomsskatterne“, og det er denne Tendens, som ogsaa indeholdtes i de tre tidligere fremsatte Forslag, som det konservative Folkeparti først og fremmest ikke kan slutte sig til. Men desuden giver Forslaget temmelig vidtgaende Rettigheder for Kommunerne til Dispensa-

tioner fra Byggevedtægterne, Dispensationer, der, som det ærede Medlem Hr. Hauge sagde, under den Form, hvori Bestemmelsen i Lovforslaget fremtræder, kan faa temmelig vidtrækkende og maaske ogsaa alvorlige Følger. Under Hensyn til dette maa vi fra konservativ Side holde paa, at en Udvalgsbehandling er nødvendig, og saafremt dette ikke kan lade sig gøre, vil vi stemme imod Lovforslaget.

Niels Frederiksen: Paa det radikale Venstres Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Som det her foreligger, er det efter vor Opfattelse ikke vidtgaende nok, men vi erkender, at det er en Imødekommenhed overfor den Tankegang og den Opfattelse, som vi fra mit Partis Side har givet Udtryk for i de Forslag, vi har fremsat angaaende tilsvarende Spørgsmaal. Da Forslaget imidlertid er forelagt paa et saa sent Tidspunkt af Samlingen, og da dets Gennemførelse efter vor Opfattelse vil være af Værdi for Byggeriet og dets Fremme, anbefaler jeg Lovforslaget, som det foreligger, til hurtig Gennemførelse i denne Samling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hauge gav Forslaget Tilslutning, om end, saa vidt jeg forstod, med nogen Betænkelighed. Det ærede Medlem beklagede, at Anvendelsen af Lovforslaget ophøjet til Lov ikke er gjort obligatorisk i de forskellige Kommuner, og det ærede Medlem beklagede videre, at der ikke skete tilsvarende Lempelse i Statsskatten som den, der aabnes Adgang til at give for Kommuneskatternes Vedkommende. Jeg skal i den Anledning bemærke, at disse to Ting jo hænger ganske naturligt sammen. Hvis man vedtog en Lov, som nødte Kommunerne til helt eller delvis at give Afkald paa Skatter af Bygninger i Kommunen, saa vilde det være ganske rimeligt, at Staten bragte et tilsvarende Offer, men naar Talen er om en fakultativ Lovgivning, saaledes som Tilfældet er her, saa bevirker den Omstændighed, at Statsbeskatningen falder ensartet paa Værdierne uden Hensyn til Kommunegrænser, at man bør lade Statsskatterne paa Ejendomme være uberørte af det her stillede Lovforslag. Saa vil det ærede Medlem kunne sige: Ja, men hvorfor har man saa ikke gjort Lovens Anvendelse obligatorisk, hvorfor vil man vedvarende overlade til Kommunerne at afgøre, om de ønsker at udnytte Lovens Bestemmelser eller ikke? Derpaa skal jeg svare, at jeg mener, at en Lovgivning af den Karakter, som der her er Tale